

רחל אהובה,

לפני כ- 48 שנה, עם נישואייך למירי, הפכת לחלק ממשפחתנו. מהר מאד הפכתם להורים צעירים מאד לשלושה ילדים מקסימים. מאז, ולאורך השנים, אנחנו אוהבים ומרגישים קרובים אליך ואל מירי. אוהבים את החום, הלבביות ושמחת החיים שבך ומתפעלים מהחוסן והעוצמה שמאפיינים אותך אשר משנה לשנה בולטים יותר ויותר, והנכונות שלך לעזור תמיד. ביתכם פתוח בחום ובאהבה.

ראינו וחוונו כל השנים את המשפחתיות שבך כבת להוריך, כאחות למרים, כבת-זוג למירי, כאמא וכסבתא (כמובן יחד עם סבא מירי). מעורבת ומסורה כל כך לכל השבט הערכי ומחמם הלב שלכם.

לאורך כל השנים הקפדת לשמור קשרים עם המשפחה המורחבת. אהבנו, נהנינו והערכנו את ביקוריכם אצל הורי לאורך השנים, גם בעבר וגם במחלות ובהזדקנותם – תמיד במסירות, תמיכה ואכפתיות.

נהנינו ועדיין נהנים מהבית הפתוח ברוחב לב אצלכם, משיחות מלב אל לב ומשפע מטעמים, תבשילים ועוגות שיוצאים ממתבחך, הן באירועים קטנים ואינטימיים כמו גם בגדולים יותר (כגון אירוח צאצאי משפחת גונדלמן).

בזכותך אנו גם מתחדשים במילים עדכניות בעברית, מחידושי האקדמיה ללשון. לאחרונה קראנו בשקיקה את סיפור עלייתך ארצה עם משפחתך כילדה. סיפור מרתק וכתוב נפלא.

מאחלים לך ולכל השבט המקיף אותך הרבה בריאות ושמחה, ושנמשיך להפגש לעתים קרובות.

אוהבים,

שלי ומייקה, מיכל, שרון ועידו

והמשפחות